
USPJEH 5-GODIŠNJEG PRAĆENJA TERAPIJE POMAKA DISKA TEMPOROMANDIBULARNOG ZGLOBA OKLUZALNOM UDLAGOM I/ILI KINEZIOTERAPIJOM PO SCHULTEU

SUCCESS OF A 5-YEAR FOLLOW-UP OF TEMPOROMANDIBULAR DISC DISPLACEMENT THERAPY USING OCCLUSAL SPLINT AND / OR SCHULTE KINESIOTHERAPY

TOMISLAV BADEL (badel@sfzg.hr)

Stomatološki fakultet

Ladislav Krapac (lado.poliklinikavg@gmail.com)

Akademija medicinskih znanosti Hrvatske

Dijana Zdravec (zdravec@sfzg.hr)

KBC Sestre milosrdnice

Matea Prenc (mprenc@sfzg.hr)

KBC Sestre milosrdnice

Sandra Anić Milošević (sanic@sfzg.hr)

Stomatološki fakultet

Sandra Kocijan Lovko (skocijan.lovko@gmail.com)

Klinika za psihijatriju "Sv. Ivan" Jankomir

Ivana Savić Pavičin (savic@sfzg.hr)

Stomatološki fakultet

CILJ

Svrha istraživanja je procijeniti uspjeh terapije temporomandibularnog zgloba (TMZ) pacijenata okluzalnom udlagom, kinezioterapijom po Schulteu te kombinacijom tih dviju metoda tijekom 5-godišnjeg praćenja.

METODE

U periodu od 2002.-2017. u istraživanje je uključeno 98 pacijenata (prosječna dob $31,1 \pm 13,5$ godina) na temelju kliničkog nalaza (bol sa ili bez škljocanja zglobova, smanjeno otvaranje usta), dok je definitivna dijagnoza donesena na osnovi nalaza magnetske rezonancije. Pacijentima je na prvom pregledu mjerena bol na VAS skali (T0) te praćeni uspjeh terapije mjerenjem boli nakon

6 mjeseci (T1), 1 godine (T2) i nakon 5 godina (T3). Terapijske grupe bile su: liječenje okluzalnom michiganskom udlagom (G-1), liječenje kombinacijom udlage i kinezioterapije po Schulteu (G-2) te pacijenata liječenih samo kinezioterapijom (G-3). Anksioznost je testirana Spielbergerovim testom STAI.

REZULTAT

U studiju je uključeno tijekom 5-godišnjeg praćenja od prvog pregleda i početka primjene terapije 67 pacijenata (prosječna dob $31,0 \pm 4,9$ godina, 16,4% muškog spola). G-1 činilo je 27, G-2 17, a G-3 23 pacijenta – bez razlike po spolu i dobi. Anksioznost na STAI 1 bila je: $35,4 \pm 8,8 / 41,1 \pm 11,2 / 36,7 \pm 7,9$) te na STAI 2: $39,6 \pm 7,8 / 41,5 \pm 8,8 / 39,6 \pm 7,5$. Bol T0 na VAS skali prema podgrupama G-1 / G-2 / G-3 bila je: $6,0 \pm 1,7 / 6,6 \pm 1,3 / 5,8 \pm 1,4$. Udio pacijenata sa bolovima u periodu T1 bio je u podgrupama: 59,3% / 58,8% / 60,9% (prosječna bol na VAS od 2,7 do 2,0), a periodu T2: 37,0% / 58,8% / 26,1% (prosječna bol od 2,2 do 1,0). U periodu T3 postignuta je prosječna bol na VAS prema podgrupama: $1,3 \pm 2,2 / 0,9 \pm 1,7 / 0,7 \pm 2,0$, dok je konačni udio pacijenata s bolovima bio: 29,6% / 23,5% / 13,0%. Između podgrupa u periodima praćenja nije bilo statističke razlike.

ZAKLJUČAK

Kako nema zlatnog standarda u izboru neinvazivne i reverzibilne terapije TMZ-a, ovom studijom pokazan je značaj interdisciplinarnе suradnje fizijatrijskog pristupa primjenom kinezioterapije po Schulteu.